

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Henrici Canisi[i] Noviomagi, Belgæ, Jn Academia
Ingolstadiensi SS. Canonum Profess. Ordinarii & Primarii,
Opera Quæ De Ivre Canonico Reliqvit**

Canisius, Heinrich

Coloniae Agrippinae, 1662

Regvla XL. Pluralis locutio, duorum numero est contenta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62169](#)

3, §, meminisse D, De inof. test. l, Post legatum 5, §, 1, D, De his quibus ut indig l, Quid falsa 6, C, Ad leg. Corn. de ful. Eo enim ipso, quod quis impugnat fundamentum juris sui, videtur illi tacite renuntiasse, d, c Cum olim circa fin.

Non ramen idem obtinet, ubi quis non jure factum testamentum contestat, sed non obtinet: siquidem non contestatur ideo defuncti voluntatem impugnasse, sed de jure testamenti contestat, d, l, Post legatum §, 1, & l, pen. D, De his quib. ut indig.

aut h necessitate officii coactus quis testamentum alterius oppugnaverit, ut in tutori & curatore, §, si inter Infr. De inof. testam. l, Adversus 30, §, 1, D, eod. De inof. testam. l, Cum quadam 26, Cod. de admin. tauror.

Addit. huic Reg. locum non esse, ubi quis ante sententiam destitutus ab impugnatione: eò quod iura pionenti & desistenti ignorant, d, §, meminisse, & l, Alia 8, C, De his quib. ut indig.

REGULA XXXIX.

Cum quid prohibetur, prohibentur omnia, quæ sequuntur ex illo:

Theodosius & Valent. Imp. Nullum enim padum, inquit, nullam conventionem, nullum contractum inter eos videri volumus subsecutum, qui contrahunt, legi contrahere prohibente. Et paucis interiectis: sed & siquid fuerit subsecutum ex eo, vel ob id, quod interdicte legi factum est, illud quoque casum atque inutile esse precipimus. Secundum itaque predictam regulam, quā ubique non servari factum lego prohibente coniunctio, certum est nec stipulationem huiusmodi tenere, nec mandatum ullius esse momenti, nec sacramentum admetti, texti in l, Non dubium 5, C, De legib. Ratio est in l, Cum principalis D, hoc nostro sit in cap. Accessoriorum, infra cod. ubi fusius persequemur.

Et secundum hanc regulam: Si res Ecclesiæ vel minoris 2, 5, annis, non servata juris solemnitate venditur, comunitate vel donatæ succint, quia contractus non constitut, nec dominium ex eadem causa transfertur, cap. Siquis 6, Ext. Diversus Eccles. non alia l, Lubetius 4, 5, Janè C, De SS. Ecclesiæ 1, 4, l, 8, C, De prediis & aliis reb. min.

Nec in diversum mover textus l, 2, C, De condit. ob turp. caus. l, Si ob turpem 8, D, eod. ubi ex con-

tractu turpi & subsequenter nullo, res in accipitem ita transit, ut eius repetitio cesset; quia id accidit propter aliam iuris regulam: In pari delito vel causa prior est conditio possidentis, c. In pari inf. ed. l, in pari & l, Cum par D, hoc sit. Adeoque turpido efficit, ne res data repeti possit, l, 2, & l, 8, D, de condit. ob turp. caus. Sic & possessio rei à marito donata uxori transit in uxorem; non quidem ratione contractus donationis, qui à iure improbus est, tit. D, & C, De donat inter vir. & uxor, sed ex eo capite, quod maritus uxori rem tradendo, abdicaverit se possessionem rei, & uxori permisit, l, 1, §, si vir D, De acq. vel omit poss. siquidem se pendet possessio, non verò ex contractu.

Neque impedit textus in l, Multum interest 6, Cod. Si quis alteri vel sibi: ubi ex praecedente contractu emptionis à marito, nomine uxoris perpetram inito, dominium transferens in recipientem, sive si maritus sit, sive uxor. Nam id sit, non tam viatore praecedentis contractus, quam ex novo consensu, qui tempore traditionis tacite intercessit intelligitur, Bart. ad l, Non dubium, C, De legib.

REGULA XL.

Pluralis locutio, duorum numero est contenta.

Hec Regula istud verbis extat in l, Vbi in numeris 12, D, De testib. Exempla require ex l, cui 19, circa fin. De probab. lib. 6, ex can. 61 Hoc quoque, de conserv. dist. 1, ex l, Inter aliam 217, in fine D, De verb. signific. ex l, Liberum 17, §, fin. D, De manumis' testam. Idque ideo, quod in obscuris id quod minimum est, sequatur, ut supra expedi-

tum est, eod ad e. In obscuris, Neque enim Reg. nos stra ad illas species pertinet, quæ certum numerum testium expressè requirunt, veluti in testamentis, in quibus regulariter septem testes, in codicillis & donationibus causa mortis quaque exigunt, l, Hac consilissima 21, C, De testam. l, ult. circa fin. C, De codicil. l, ult. C, De donat. canis. mort. & alii

alijs quibusdam casibus, de quibus apud Glos. & Dd hic.

Ubique lex vel conventio partium, pluram numeri uenit, in dubio ad hanc Regulam coosigit, ut scilicet, duo sufficiant, jurib. ante alleg. Neque enim haec pluralitas ad Graecorum loquendi usum revocari debet, qui si de duobus sermo est, duali; si de tribus vel plu-

ribus, plurali numero regulariter uti solent.

Sed neque ad pronomina pertrahenda est, ut sunt nos, vos, nostrum, vestrum: quæ etsi naturâ suâ plura denotent, in Pontificibus tamen & Principibus, aliisque insignioris nōræ viris, ubi vel ipsi loquuntur, vel ad eos sermo est, non pleralitate designant sed majestatem, sive dignitatem.

REGULA XII.

Imputari non debet ei, per quem non stat, si non faciat, quod per eum fuerat faciendum.

Sumatur exemplum ex c. 1, Ext De clero agrot. quo Clericus & gratuidine impeditus beneficii sui fructus percipit; quia per eum non stat, quod minus Ecclesie inserviat. Et ex responsu Pauli JC. de seruo, cui libertas legata est, si uno anno heredi inserviisset; Si enim propter valitudinem, aut aliam justam ob causam servire non possit, quod nihilominus hoc tempus anno impetratur, tex est in l. 4, §. Sicutus si heredi D. De statu lib. Similiter is, cui parochialis Ecclesia collata est, licet intra annum adeptæ possessionis cogatur ordinem presbyterii suscipere; excusat tamen, si justa ratione præpediatur, e. commissa 5, §, 1, De elect. lib 6. Hinc recte quoque dicimus, non valenti agere non currere præscriptionem, exl. 1,

§, fin. C, De annali praescript. addo Gl. & Attilius 35 D, De servis rusticis præd. Hæc enim & id genus alia, ad hanc Reg. pertinent. Quæ tamen hi facto tertii evenierint, magis est, ut impedito impotentur, l. 2, §, fin. D, Si quis cautionib. videbis Castrenses & alios; licet in integrum restitu poshit, l. 1, & passim D. Ex quib. caus. maiores. Quod si ipse hoc effectavit aut causam præstitit, non est, quod illi succurratur, propter juris sententiam, quæ casus illi adscibitur, cuius culpa accidit, cap. unius D. De commod. cap 2, Ext De d. pos in V. culpa, addo Glos. ad l. 5, §, sed interdum D. Commod. neque excusati meretur, qui sibi necessitatem inficit, L. Si fidejussionis 7, §, 1, in fine D. Qui fidejussare cogundet, 2, §, si quis tamen D. Si quis cautionib.

REGULA XLII.

Accessorium naturam sequi congruit principalis.

Principale appellamus, quod in re præcipuum est, & quasi causa illius, quod accedit. Horum itaque ea iacet se connexio est, ut principali posito vel insirmato, itidem accessoriū ponatur vel insirmetur. Varia hujus Reg. exempla utroque jure extant. Ut ecce, gratia S. Pontificis, sic teius mortenos exspirat, ita que ex executorum in eam rem datorum potestas, quæ accessoria est, e. Si super 9, Ext. De off. & pot. iud. deleg. Item mandata cause cognitione, & citatio partium & coercitio contumacis, aliaque, que ad ipsam causam spectant, tacitè continetur, cap. 5, Ext. eod. Item prædio legaro vel vendito, comittatur de hortus, servitutes, reliquaque ad prædiū pertinentia, l. Prædiū 9, circa fin. D, De legat. 1, pen. §, 1, D. Si servit. vnde l. Si equaductus +7 in suocum 2, ll. seqq. D. De contrah. empf. l. Creditor su-

§ fin. D, De action. empt. Neque interest, quanti sit accessorium, sive plus in eo sit, quam in principali, sive minus, l. Cum aurum 19, alijs incipit. Etsi non sunt § personatus D, Venatio & arg. leg. junctâ l. § in emptione 34, circa princ. D, De contrah. empf. Excepta tamen fidejussione, quæ in maiore cum summa sive causam dari orem, quam est obligatio principalis, contrah non potest, §, fidejussores. Inf. De fidejussor. l, Gratiæ §, illud D, vnde ite.

Exempla de sublatio vel virtute principali hæc adferri possunt. Liberato reo liberatur & fidejussor, r. Inf. Quis mod. toll. oblig. in princ. l. fin. D, De paci. & pignora, l. Acceptam 19, C, De iuriis, l. Item liberatur o. §, 1, D. Quid mod. pign. vel hypoth. sol. Rupto paterno testamento, quod principale est, concidunt & pupillates tabula, quæ accessorizantur, l. Papinianus 8, §, sed nec impuberis D, De inos. te-

pano.